Ετεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. Ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν; Ευ. καὶ μάλα.
Δι. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Ευ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
Καὶ ξύνεσις, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
Ορθῶς μ᾽ ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.

Σχόλια. Ετεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι.] ἅτε δὴ Σωκρατικῶς ὢν, καινὰ δαιμόνια ἔπλασεν. Τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.] τινὲς ἐν τῷ θεοῖς δύο τιθέασιν. ἵνα ἐν ᾖ τὸ ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα.] καὶ Σωκράτης ἐν Νεφέλαις. μὰ τὴν ἀναπνοήν. μὰ τὸ χάος. μὰ τὸν

A *Quoniam diuersi sunt, quos ego veneror, Dei.*
BA. An proprij tibi sũt, & noua notæ? Ev. admo-
BA. Agè ergo precare peculiares hos Deos. (dũ
Ev. Æther meũ pabulũ, & hæc lingua volubilis,
Et tu solertia, naresque olfactorij,
Date, vt, quos aggredior, sermones arguam.

B αἰθέρα. χαρακτηρίζει δὲ Εὐριπίδην εὐεπίφορον ὄντα ἐπὶ τὸν αἰθέρα ὀνομάζειν. στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι. μυκτῆρες δὲ ὀσφραντήριοι, ὡς συντελούντων τῶν μυκτήρων εἰς τὴν φωνήν.

ΧΟΡΟΣ.

Bisetus Κορωνὶς, καὶ ἔκθεσις χοροῦ προῳδική

Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
Παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
Ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
Λῆμα δ᾽ οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ᾽ ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν,
Καὶ κατερρινημένον.
Τὸν δ᾽ ἀνασπῶντ᾽ αὐτοπρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Σχόλια. Καὶ μὴν ἡμεῖς.] κορωνὶς καὶ ἔκθεσις χοροῦ προῳδική. ὅτι προτίθεται τῆς διπλῆς ἐκ κώλων τεσσάρων ιδ. ὧν τὸ μὲν α β ε ς η θ ια ιβ ιδ. δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δ᾽ ἄλλα ἑφθημιμερῆ πλὴν τοῦ τελευταίου μονομέτρου ἀκαταλήκτου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Λόγων ἐμμέλειαν] ὅτι καταχρηστικῶς νῦν τὴν εὐρυθμίαν. κυρίως δὲ ἡ μετὰ μέλους ὄρχησις τραγική. οἱ δὲ, ἡ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις. Δαΐαν ὁδόν.] ἀγωνιστικὴν. ἔμπειρον ἀπὸ τοῦ δαῆναι. ἐπὶ τούτοις δὲ δαΐαν ὁδὸν, ἔμπειρον. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. Προσδοκᾶν οὖν.] ἔθος τοῖς ποιηταῖς προλέγειν ἃ εἰς τὸ ἑξῆς λέγειν μέλλουσι.

CHORVS.

ἐκ κώλων ιδ.

CH. *Et nos sanè cupimus quandam, ex*
Hominibus doctis loquendi
Capere concinnitatem,
Et aliquam scientiam:
C *Lingua enim nostra est agrestis:*
Sed vis mentis firma vtrique,
Nec ratio pigri ingenî.
Ergo fas, vt expectemus
Alterum festiua quædam
Perpolitáque: alterum
Magno hiatu proloquentem
Verba, ab imo corde tracta: &
D *Spargentem ore,*
Inuolucra verborum.

κἀνταῦθα οὖν ἐστι τοῦτο ποιεῖ. Κατερρινημένον.] ἐξεσμένον. ῥίνη γὰρ, ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελές. ὅτι ἐξευτελίζομεν τὴν ῥινί.

Bisetus. Κατερρινημένον] χαριέστερον οὖν ἢ κατερρινημένον, παρὰ τὸ καταρρινᾶν, τὸ τῇ ῥίνῃ ξέειν, καὶ λιαίνειν. ἢ κατερρινισμένον, παρὰ τὸ καταρρινίζειν, τὸ τῇ ῥινὶ εὐτελίζειν, καὶ μυκτηρίζειν.

E Σχόλια. Αὐτοπρέμνοις.] δυσκόλοις. προρρίζοις. ἢ μεγάλοις. Αλινδήθρας.] συναγωγάς. στροφάς. λεπτολογίας. πλοκὰς τοῦ Εὐριπίδου.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Σκηνὴ πρώτη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Δι. Αλλ᾽ ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, οὕτω δ᾽, ὅπως ἐρεῖτον
Ἀστεῖα, καὶ μήτ᾽ εἰκόνας, μήθ᾽ οἷ᾽ ἂν ἄλλος εἴποι.
Ευ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
Εν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ᾽ ἐξελέγξω,
Ως ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ οἵοις τε τοὺς θεατὰς
Ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας,
Πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα γ᾽ ἕνα τινὰ κάθισεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν᾽, ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς

Σχολ. Αλλ᾽ ὡς τάχιστα.] ἔκθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν ἱππωνακτείων τετραμέτρων καταληκτικῶν ξς. ὧν τελευταῖος πέπτωκεν ἔξω τοῦ κακῶν οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. Παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.] ἀπατῶν γὰρ, ὡς ἀφελέστερος ὁ Φρύνι-

ACTVS IIII. SCENA I.

Bacchvs, Evripides, Æschylvs.

BA. *At nũc celeriter oportet dicere: & ita vt proferatis*
F *Festiua, non figuras, neque dicta ab alijs Poëtis.*
EV. De me quidẽ qualis Poëta sim, quámque eruditus,
Dicã postremò: nũc autẽ primo loco hunc reprehẽdam:
(& quot
Vt sciatis quàm sit arrogãs, quantúsque impostor:
Modis spectatores fefellerit: in scenam theatri
Productis fatuis: quos nescio quis Phrynichus educarat.
G *Ac initiò vnũ quẽpiã cõstituit inuolutũ, (lãs:*
Achillẽ quẽdã, aut Nioben: faciẽ neutiquã reue-

χος. νῦν δὲ Φρύνιχον λέγουσι τὸν τραγῳδίας ποιητήν. τὸν δὲ ἐπαινοῦσι εἰς τὴν μελοποιίαν. νυνὶ δὲ ὡς ἀφελοῦς ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει ὁ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ πρὸ Αἰσχύλου. Εγκαλύψας.] ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράμασι τινὰ κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ ἐκ ἀποκεκρυμμένος,

παρ